

עקבתא דמשיחא

אז נדברו יראי ה' - ימי חשובריים - עוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף או לזו לספינה שאבדוה קרבניטו! - חגהייק צייע רבי בנימן ראבינאביטש זייען

בתורתך וזפצתי

ימים עוד נוכל ללמוד, וחבל על כל דקה שעדיין יכולים לחטוף תורה...

ואני תפילה

תפילתו היתה בדביקות ובחיות. בניו של מרן הגרי"ז מבריסק מספרים, שפעם עבר בבחורותו ליד ביתו של מרן ונקרא להשלים מנין בביתו לתפילת שחרית, אחרי התפילה פנה מרן לאנשי ביתו ואמר ראו עליו איך יהודי צריך להתפלל, והגאון רבי אפרים זלניק שליט"א, מעיד שמרן מבריסק אמר לו שהיהודי הזה מלא יראת שמים. מזה היה סבלו כביה"ז...

סיפר בנו הרה"ג ר' מאיר שלום שליט"א: לפני חודשיים כשעבר ניתוח להסיר גיבנת מעל עיניו, אמר לו הרופא אחרי הניתוח שצריך להישאר כשש שעות להשגחה במחלקה. אבל רבינו לא יכל לסבול בהשגחה, כאשר מאחורי הוילון נשמעו שיחות נשים, הרופאים שדיברו שהשמש של ביהכ"ס אחראי לזה, ניגשתי ביניהם, האחות וגם נכריות היו שם, וראו שהוא לשמש ועוררתי אותו על חומרת הדבר ויש סובל מכך קשות ונוראות.

זכר עינים

היה משוחרי ביתו של הרה"ק בעל אמרי אמת זי"ע, וזכה להערכה והערצה רבה מהרה"ק בעל בית ישראל מגור, ופעם כשהלך ברחוב ופגע בהגר"ב והתבונן בשמירת העיניים הנוראה שלו, אמר למלווי: כך נראה נכד היהודי הקדוש.

גוי נתן לבוכים...

באחד הימים הופתעו תושבי מאה שערים לראות כי בתוך לילה הוקם מועדון לנוער ברחוב זכורה הבניאה בסמוך לשכונת מאה שערים. הגרי"ב רבינוביץ יחד עם הגאון רבי אברהם אלי' מייזעס זי"ע וכ"ק הראש קבוצה גדולה של מוחים לעבר בנין המועדון. הוטרטים המתינו שם למוחים, החלו להכות בהם, ואף עצרו שורה מהמוחים ובהם את הגר"ב רבינוביץ. הוא הוכנס לתא מעצר יחד עם העצורים הנוספים. מיד לאחר שנכנסה החבורה המשיך רבי בנימין לעסוק בתורה. כביכול דבר לא אירע. בכל ימי המעצר הוא הקפיד להשכים קום ומיד החל ללמוד. הוא אף ייסד שיעור עם הרה"צ ר' עמרם בלוי ב"מסילת ישרים", והתמסר ללמוד שיעורים כסדרן בגמרא עם הצעירים שבין האסירים. כן קפצת מאסרו הקפיד לאכול אך ורק מאכלים שהובאו מביתו למרות שהדבר היה כרוך בקושי רב. כמו כן סירב להתכנסות בשמיכות של בית המעצר מחשש לשעטנו. זאת למרות שבחדר שרר קור עז ורבים וטובים הקלו על עצמם בתנאים אלה. העצורים האחרים שהיו עמו מסרו לו את מעילי חליפותיהם כדי שיוכל להתכנסות בהם. והיה נוהג לומר בשם "אלו יהודים דברי" כי עפ"י ההלכה לא היה לו לנאצי הגרמני זכות לדרוך כף רגלו על ארץ הקודש, כי כאן באר"י לחמו על כל הפיצות ומחו לכבוד שמים, ולכן אין לו זכות דריסת רגל בארץ, וזה הלכה פסוקה.

נפצע על כבוד שיבת קדישנו

עוד לפני הקמת שלטון הכופרים בארה"ק נאבקו אנשי ירושלים נגד קבוצה ששיחקו בכבוד בעיצומו של שבת קדשנו מתוך חילול שבת עצום ונורא, מגרש המשחקים היה במקום שם קיימים כיום השיכונים בצומת הרחובות שימואל הנביא ויוחזקאל, רבינו השתתף אף הוא בהפגנות קודש ופעם קיבל מכת אלה בראש, ממנו סבל בכאבי לביהכ"ס וראיתי שלא תקנו שט שוב דבר, לא ראש במשך שנים רבות, וקיבלם באהבה, כחלק עבר זמן רב והאיש נסתלק מן העולם באופן מהמערקה על קדושת השבת מול מחלליה.

התמדתו בתורה היתה מופלאה. "לבטל את הזמן" היה אצלו מושג לא מוכר. כל העת, למד או עסק בענייני מצוה וקדושה. הגאון רבי מענדיל אטיק עבר פעם בליל יום כיפור, בשעה מאוחרת, בסמוך לבית המדרש "ישועות יעקב" ושמע קול אדם השוקד על תלמודו. נכנס הגר"מ אל בית המדרש לראות מי הוא זה השוקד על תלמודו בשעה כה מאוחרת. לימים סיפר כי לא כאשר גילה במקום את רבי בנימין. ששנה את תלמודו, כדרכו בליל כיפור ללמוד כל הלילה גמ'.

רבי בנימין רבינאוויטש זי"ע

תורה במסתרים - ירא ה' בניעוריו

סיפרה אמו ע"ה, פעם הגיעו לפניו שמועות שבונה מתהלך בשעות הקטנות של הלילה ברחובות האפלים של העיר העתיקה, ומבלה שעות רבות בחשכת הלילה בביהמ"ד תפארת ישראל הנקרא "ינסן בק'ס שוהל". אמו תרה אחריו, ואכן ראתה שבאמצע הלילה קם והתלבש במהירות ובחרישיות ועזב את הבית, כשהוא רץ בסמטאות האפילות של העיר העתיקה עד לביהמ"ד, שם התיישב ללמוד. אמו נכנסה לבית הכנסת וזופה בו: מה אתה עושה כאן באמצע הלילה, הלא החושך והערפל שולטים בסמטאות העיר, וברחובות מתהלכים הפלאחים וכל מיני דמויות אפלות שיכולים לפגוע בך, ומה אתה עושה כאן באמצע הלילה? יהודי שישב על לימודיו בבית הכנסת פנה לאמו ושאל: למה נזכרתם עכשיו שהוא חסר בבית, הלא זה תקופה גדולה שהוא מגיע לכאן בכל לילה ולומד עד אשמורת הבוקר, ואז הוא חוזר... היום גמרתו העי"ס בפעם...

לאחר חתונתו הלך לגבאי בית המדרש וביקש שישאלו לו כך ואלך מהש"ס, וכל שלושה שבועות בא להחזיר כך ולקח כך אחר, וכמו שהתבטא לפני הגה"צ רבי נטע פריינד שליט"א: היום גמרתו בפעם המאה ואחת את הש"ס...

זה הבוזזיק מפתוזות... הפיקו האבית... הרבנית ע"ה, מחברתו הטהורה שנפטרה אך לפני ארבע חודשים, הראתה פעם לבניה צרור מפתוחו עחיקות ואמרה להם אז המחזיק מפתחות של אביכם, היו לו המפתחות של כל בתי הכנסת בעיר העתיקה, והיה יודע השעות של כל ביהכ"ס מתי הוא ריק מאנשים, והיה מסחגר שם ללמוד ובכלל התמדתו היתה לשם דבר, וכל חיותו היתה שבת בבית ה' עוד כשהיה לומד בישיבת עץ חיים, היה רבי בנימין מגיע ב 9:00 בבוקר ואחר חצות הלילה עוד היה יושב ורוכז על הסטנדר והגמרא כשכולם כבר יצאו ונכנסו 3 או 4 פעמים בשערי בית הכנסת. אפסיר עוד לחטוף...

במלחמת העולם השנייה, כאשר הנאצי הצורך כבר עמד באלכסנדריה של מצרים, והכריזו כי תוך שעות מוצה את ים סוף ומשמיד את כל היהודים, רח"ל, היה פחד ובהלה גדולה בירושלים. בישיבה שרבינו ישב שם היתה תסיסה גדולה, הלומדים דיברו ביניהם והתווכחו, בכל אותה עת ישב הרב על מושבו ולמד כמו דבר לא היה. באו אליו החברים ושאלו אותו מה פשר האדישות הזאת נוכח המצב החמור. ענה להם רבינו בשלוות הנפש: ראש במשך שנים רבות, וקיבלם באהבה, כחלק עבר זמן רב והאיש נסתלק מן העולם באופן קשה במיוחד. פעם שני (המשך עמ' הבא)

עורי עורי כי בא אורך פעולותיו לכיסוי ראש כהלכה

הוא הגבר הוקס על אשר עמד ועודד ללא הרף את ההתעוררות והפעולות הנעשים ע"י ת"ח בעלי מסי"נ ונשים צדקניות, נגד לבישת פאה נכרית. והיה הנשיא ומורה דרך לעוסקים בכך כיצד לפעול. ועוד לפני שנים רבות אשר אלו שעסקו לעורר כי פאה נכרית פריצות נמורה היא. וחדרה לישראל הקדושים ע"י המשכילים. (לא כהיום אשר ב"ה אכשר דרא וההתעוררות בלתי ניתנת לעצירה חסדי ה' כי לא תמו) ואז היו דבריהם כקול קורא במדבר. באותם זמנים עודד במסירות. לא להתפעל משום דבר. באומרו תדיר: בסוף עוד חפעלו ותעשו מהפכות בעם ישראל.

מה הוא רוצה לקבץ האזולה?

בשנת האחרונה כמעט ולא היה יום שלא דיבר ועודד לפעול ללא הרף נגד לבישת פאה נכרית. וכשנודע לו בשבועות האחרונים. על יהודי נכבד אשר מחה באחת הצדקניות המעוררות להחליף למטפחת. כשהלה דורש ממנה. חדלי מיכך. הניחי לנשים ההולכות באות. נועק רבי בנימין ואמר בסערה: מה הוא רוצה, לעכב את הגאולה!

אתן לך עצה בטוזה...

אשה אשר היתה זקוקה לישועה גדולה. ניגשה אל רבי בנימין ואמרה כי יעצו לה לומר שבעים פעם 'יהי נועם' נענה לה הרב ואמר: אתן לך עצה בטוזה ומעולה אלף פעמים יותר. ראי לעודד ולפעול שנשים יחליפו מפאה ה"נכרית" ל- בת ישראל למטפחת כדת.

אשרנו שזכינו כדור זה לכך.

הישועות והמופתים אשר כעל והבטיח לנשים אשר החליפו למטפחת. ובערו הפאה לצמיתות רבות הם. וכן עובדות רבות היה על לבוש ה- 'שאל' אך הליון צר. וסיפר הגה"צ רבי אברהם יצחק אולמן שליט"א חבר הבד"ץ: מורנו רבי בנימין היה נכנס פעמים ל-ב"ד ומספר בהתפעלות: אשרנו שזכינו כדור זה להתעוררות כזו אשר אלפי אלפי נשים בכל העולם כולו. מבערות פאות ומחליפות למטפחות. בירושלים בני ברק ושאר הרי ארה"ק. ארה"ב אירופה ועוד. כמו כן היה אומר רבי בנימין. כי חייבים להחזיק טובה להרה"ג בעל מחבר ספר 'דת משה וישראל שליט"א. באומרו: הקב"ה שלחו במיוחד לעולם לכך. ואם לא פעולותיו במסי"נ. מי יודע אם היתה כיום מטפחת בעולם.

עורי עורי בת ישראל

לטפל בהם תיכף ומיד, כעבור תקופה חזרתי ופעם קיבל מכת אלה בראש, ממנו סבל בכאבי לביהכ"ס וראיתי שלא תקנו שט שוב דבר, לא ראש במשך שנים רבות, וקיבלם באהבה, כחלק עבר זמן רב והאיש נסתלק מן העולם באופן קשה במיוחד. פעם שני (המשך עמ' הבא)